

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319201736
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2319201736.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudcov: JUDr. Erika Tischlerová a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, adresa C. XXX, zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Foltán, so sídlom ul. SNP 708, Galanta, proti žalovanej: D. C., nar. XX.X.XXXX, adresa: E. XXX, zastúpenej splnomocnencom: Advokátska kancelária BÁNOS & KOŠŤTOVÁ s. r. o., so sídlom Hlavná 979/23, Galanta, IČO: 47 551 372, o určení, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 8C/17/2019-413 zo dňa 21. februára 2023, t a k t o

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .
- II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. rozhodol, že žalovaná má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorých bude rozhodnuté osobitným uznesením súdom prvej inštancie.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 34, § 37 ods. 1, § 38 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ako aj ust. § 78 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku a vecne tým, že podanou žalobou sa žalobca domáhal určenia, že byt č. XX na VII. poschodí bytového domu súpisné číslo XXX, na sídlisku F. G. H. I., postaveného na parcelách číslo 1655/10 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 239 m², parc. č. 1655/11 zastavané plochy a nádvoria o výmere 234 m², parc. č. 1655/12 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 236 m², spoluvlastnícky podiel na pozemkových nehnuteľnostiach v 88/10000-inách, ktoré nehnuteľnosti sú evidované v katastri nehnuteľností vedenom na Okresnom úrade Galanta - katastrálny odbor na liste vlastníctva číslo XXXX, sú súčasťou dedičstva po nebohom J. B., nar. X.X.XXXX, zomrelom XX.X.XXXX, a to z dôvodu, že právny úkon poručiťľa (otca žalobcu), ktorým daroval predmetnú nehnuteľnosť žalovanej, je neplatný. Podľa žalobcu jeho otec v čase darovania predmetných nehnuteľností nebol spôsobilý na právne úkony nakoľko trpel psychickou chorobou. Súd prvej inštancie konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania mal zdravotný stav poručiťľa za náležité zistený, na základe čoho uzavrel, že v čase podpisu darovacej zmluvy J. B. bol spôsobilý urobiť tento právny úkon. Súd prvej inštancie však poukázal na ust. § 78 ods. 1, 2 CSP a rozsudok Najvyššieho súdu SR z 16.5.2019 sp. zn. 8Cdo/94/2018 a uviedol, že v konaní o určení, že vec patrí do dedičstva po poručiťľovi, možno považovať za ustálený záver, že až do vyporiadania dedičstva ohľadne tejto veci sú všetci dedičia považovaní za jej vlastníkov, pričom v danom určovacom spore, títo majú postavenie tzv. nútených procesných spoločníkov (§ 78 ods. 1 CSP). Konania o takejto žalobe sa tak musia zúčastniť (ako žalobcovia alebo ako žalovaní) všetci dedičia, inak je daný nedostatok vecnej legitímácie. Z osvedčenia o dedičstve po neb. J. B. bolo zistené, že ako

dedičia po ňom v prvej skupine prichádzajú do úvahy jeho deti, a to A. B. a K. B., nar. X.X.XXXX. V prejednávanej veci sp. zn. 8C/17/2019 však ako strana sporu vystupuje len A. B.. Vzhľadom k tomu, že K. B. nevystupuje ani ako žalobca, ani ako žalovaný, je daný nedostatok vecnej legitímácie a už z tohto dôvodu musela byť žaloba zamietnutá.

3. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a žalovanej ako procesne úspešnej strane priznal plnú náhradu trov konania.

4. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v celom jeho rozsahu, prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie, a to poukazujúc na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Dôvodil, že poručiteľ J. B. už dlhé roky pred svojou smrťou trpel vážnou psychickou chorobou. Zabúdal, bol absolútne dezorientovaný, nepoznával rodinných príslušníkov ani známych, zabúdal brávať lieky atď. Okrem lekárskej starostlivosti sa mu venovali hlavne jeho rodinní príslušníci, synovia L. a A. a taktiež žalovaná. Dňa 9.10.2012 bol poručiteľ J. B. hospitalizovaný v psychiatrickej nemocnici vo Veľkom Záluží, nakoľko sa mu vážne zhoršil zdravotný stav. Táto hospitalizácia v psychiatrickej nemocnici trvala do 14.12.2012 a následne bol prevezený do DDS pre dospelých do obce C., kde ho L. a A. intenzívne navštevovali. Poručiťelov stav bol čo sa týka psychického hľadiska vážny, čo potvrdil aj znalec MUDr. Gábor Nagy. Poručiťel J. B. darovacou zmluvou zo dňa 4.12.2012 daroval žalovanej predmetný byt, pričom minimálne od 9.10.2012 nebol v takom stave, aby mohol chápať následky svojho konania. Zdravotný stav J. B. bol v čase podpísania zmluvy natoľko zlý, že si nepamätal ani to, čo spravil predchádzajúci deň, nespoznával príbuzných, nepamätal si, či požil lieky a ani to, že aké lieky. V čase podpisu zmluvy poručiťel nebol spôsobilý ovládať svoje právne úkony, t. j. minimálne od 9.10.2012 trpel takou duševnou poruchou, ktorá mu bránila v tom, aby bol spôsobilý vnímať obsah vykonaných právnych úkonov a ich dopad. Akonáhle sa synovia dozvedeli o darovaní nehnuteľností, spýtali sa na to otca (poručiťela) a poručiťel zostal zhrozený, nakoľko si vôbec nepamätal, že by komukoľvek daroval nehnuteľnosť a uviedol, že by nemal žiadny dôvod na darovanie nehnuteľností, nakoľko by ostal bez strechy nad hlavou.

5. Žalobca ďalej dôvodil, že takto urobený úkon je absolútne neplatný (§ 38 ods. 1 OZ). Každý kto má na tom naliehavý právny záujem, môže sa absolútnej neplatnosti tohto právneho úkonu bez časového obmedzenia dovolávať súdnou i mimosúdnou cestou. Toto právo sa nepremičuje, ani nezaniká, pretože z takéhoto úkonu právne následky nenastanú. Žalobca uviedol, že súd sa v odôvodnení predmetného rozsudku v nedostatočnej miere zaoberal s argumentmi obhajoby a taktiež aj s ostatnými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, na ktoré bolo poukazované v odvolaní. Súd, ak majú dať spravodlivému procesu zadosť, sú povinné svoje konečné rozhodnutia dostatočným spôsobom, jasne, určito a presvedčivo odôvodniť. Odôvodnenie napádaného rozsudku nemožno podľa žalobcu považovať za dostatočné. Na základe uvedeného žalobca navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

6. Žalovaný odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu žalovaného podal písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že v konaní boli vyhotovené i ďalšie znalecké posudky, ktoré majú na rozdiel od znaleckého posudku MUDr. Nagyho protichodné závery. Zo znaleckého posudku č. 213/2012 znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie Psychiatria- E. E. B. zo dňa 20.12.2012 vyplýva plná spôsobilosť vykonávať právne úkony poručiťela v čase podpisu darovacej zmluvy dňa 7.1.2013 pred notárom. Skutočnosť, že poručiťel bol chorý ešte neznamená, že si nemohol byť v čase podpisu darovacej zmluvy vedomý svojich právnych úkonov. Poručiťel dlhodobo trpel stavmi úzkosti, silnými depresiami, nespavosťou a samovražednými myšlienkami, kedy bol odkázaný na medikamentóznú liečbu a cudziu starostlivosť, ktorá na tohto dohliadala. V čase podpisu zmluvy však netrpel takou duševnou poruchou, ktorá by mala vplyv na jeho schopnosť konať právne úkony. Zo znaleckého posudku Doc. MUDr. Karola Turčeka CSc., znalca s odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria a sexuológia č. 1/2020 zo dňa 16.8.2020 vyplýva, že J. B. trpel duševnou poruchou – organickým psychosyndrómom ľahkého stupňa, hranične stredne ťažkého stupňa, z hľadiska psychiatrického však táto porucha nemala vplyv na jeho konanie a spôsobilosť na posudzovaný právny úkon. Súd v konaní ustanovil znaleckú organizáciu Forensic,sk, z ktorej posudku zo dňa 4.8.2022 vyplýva, že v čase podpisu spornej darovacej zmluvy dňa 7.1.2013 netrpel takou duševnou poruchou, v dôsledku ktorej by bol nespôsobilý na jej realizáciu. Žalovaná trvala na tom, že sporná darovacia zmluva spĺňa všetky zákonné náležitosti, ako po formálnej, tak i po obsahovej stránke, zákonu neodporuje, ani ho neobchádza a vzhľadom na

starostlivosť poskytovanú poručiteľovi v posledných rokoch jeho života zo strany žalovanej, nemožno konštatovať, že by sa priečila dobrým mravom. Okrem nepreukázania nespôsobilosti poručiteľa na právne úkony, nebola v konaní prítomná podstatná procesná skutočnosť, a to naplnenie podmienky vecnej legitímácie, kedy prvoinštančný súd zaujal správne stanovisko keď uviedol, že z osvedčenia o dedičstve po neb. J. B. bolo zistené, že ako dedičia po ňom v prvej skupine prichádzajú do úvahy jeho deti, a to A. B. a K. B., nar. X.X.XXXX, avšak v prejednávanej veci ako strana sporu vystupuje len A. B.. Vzhľadom na to, že K. B. nevystupuje ani ako žalobca, ani ako žalovaný, je daný nedostatok vecnej legitímácie a z tohto dôvodu musela byť žaloba zamietnutá. Dedičia majú postavenie tzv. nútených procesných spoločníkov (§ 78 ods. 1 CSP). Konania o takejto žalobe sa tak musia zúčastniť všetci dedičia. Nakoľko v konaní na strane žalobcu vystupuje len jeden z dedičov, súd prvej inštancie správne rozhodol o zamietnutí žaloby, pretože sú splnené podmienky podľa ust. § 78 ods. 2 CSP. Na základe uvedeného žalovaná navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

8. Po uplynutí lehoty na podanie odvolania, žalobca predložil odvolaciemu súdu dňa 26.9.2023 súkromný znalecký posudok č. 19/2023 zo dňa 12.9.2023, vypracovaný znalcom MUDr. Miroslavom Čerňanom, znalcom v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a odôvodnenie preskúmaného rozsudku posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobu žalobcu o určenie, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva v celom rozsahu zamietol, keď dospel k záveru, že jednak vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by poručiteľ J. B. v čase podpisu darovacej zmluvy nebol spôsobilý urobiť tento právny úkon, ale predovšetkým žalobu zamietol z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie v spore, nakoľko v spore o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, musia byť stranami všetci dedičia poručiteľa, či už ako žalobcovia, alebo žalovaní, pričom v predmetnom konaní nevystupuje ani ako žalobca, ani ako žalovaný poručiteľov dedič K. B.. Súd prvej inštancie preto žalobu z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie zamietol.

11. Žalobca k dôvodu zamietnutia žaloby pre nedostatok vecnej legitímácie v podanom odvolaní uviedol len toľko, že právny úkon osoby, ktorá v čase jeho vykonania nemala spôsobilosť na právne úkony je podľa § 38 ods. 1 OZ absolútne neplatný a takejto absolútnej neplatnosti sa môže domáhať každý, kto má na tom naliehavý právny záujem.

12. Podstatným však v predmetnej právnej veci je, že žalobca sa podanou žalobou nedomáha výslovne len určenia absolútnej neplatnosti právneho úkonu podľa § 38 ods. 1 CSP, ktorá samostatná žaloba by v zmysle ust. § 137 písm. d) CSP napokon ani nebola prípustná, pretože prípustnosť takejto žaloby nevyplýva z osobitného predpisu, ale že sa žalobca domáha určenia, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva, čím sa v podstate domáha riešenia otázky okruhu dedičstva.

13. Žalobca sa v spore domáhal určenia, že v žalobe špecifikované nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom poručiteľovi J. B., nar. X.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX. Podľa osvedčenia o dedičstve sp. zn. 8D 97/2016, Dnot 111/2016 zo dňa 20.9.2016 sú poručiteľovými dedičmi zo zákona v skupine I. jeho deti A. B., nar. XX.X.XXXX a K. B., nar. X.X.XXXX, pričom každý z nich dedil svoj zákonný podiel, žiaden z nich dedičstvo neodmietol.

14. Podľa § 460 OZ, dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

15. Podľa § 78 ods. 1 a 2 CSP, nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu (ods. 1). Súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1 (ods. 2).

16. V zmysle ust. § 460 OZ sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiteľa. Preto je okamih smrti poručiteľa (fyzickej osoby) rozhodujúcou skutočnosťou pre prechod práv a povinností, ktoré sú predmetom dedičstva. Rozhodnutie súdu ktorým potvrdí nadobudnutie dedičstva alebo schváli dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva, len deklaruje to, čo už nastalo smrťou poručiteľa.

17. O nútené procesné spoločenstvo (§ 78 CSP) ide vtedy, keď hmotnoprávna vecná legitimácia svedčí v spore viacerým subjektom, a teda ak je z hľadiska hmotného práva potrebné a nevyhnutné, aby žalobu uplatnilo viacero subjektov spoločne, alebo ak je pre úspech v spore nevyhnutné žalovať viacero subjektov. Ak súd zistí, že nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov právneho vzťahu, žalobu zamietne.

18. Podľa už ustálenej súdnej judikatúry, v konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva po poručiteľovi, sú až do vyporiadania dedičstva ohľadom tejto veci, všetci dedičia považovaní za jej vlastníkov, pričom v danom určovacom spore, títo tvoria tzv. nútené procesné spoločenstvo (§ 78 ods. 1 CSP). Konania o takejto žalobe sa tak musia zúčastniť (ako žalobcovia alebo ako žalovaní) všetci dedičia, inak je daný nedostatok vecnej legitimácie (v uznesení Najvyššieho súdu SR z 16. mája 2019, sp. zn. 8Cdo/94/2018). Rovnaký záver je vyslovený tiež v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 14. marca 2011, sp. zn. 3 Cdo 222/2010).

19. Právny záver Najvyššieho súdu vyslovený v uznesení sp. zn. 8 Cdo 94/2018 z 16. mája 2019 bol potvrdený Ústavným súdom SR v uznesení z 5. novembra 2019, sp. zn. III. ÚS 93/2019. K rovnakému právnomu záveru dospel Ústavný súd SR tiež vo svojom skoršom rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 260/2011 – 13 zo dňa 9. júna 2011, kde poukázal na to, že v danej otázke sa jedná o ustálenú rozhodovaciu prax všeobecných súdov.

20. Ak teda poručiteľ zanechá viacerých dedičov, prejavuje sa stav, ktorý tu vzniká v dobe od smrti poručiteľa až do právoplatného rozhodnutia súdu o dedičstve tiež v ich vzájomných vzťahoch k majetku patriacemu do dedičstva. Rozhodnutie súdu o dedičstve má síce účinky ku dňu smrti poručiteľa, avšak do právoplatného rozhodnutia súdu nie je isté, ako budú ich práva a povinnosti k dedičstvu upravené. Až do právoplatnosti rozhodnutia súdu o dedičstve sú dedičia považovaní za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva a z právnych úkonov týkajúcich sa vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva, sú oprávnení a povinní voči iným osobám spoločne a nerozdielne, pričom ich dedičský podiel vyjadruje mieru, akou sa navzájom podieľajú na týchto právach a povinnostiach. V sporoch s inými osobami, týkajúcich sa vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva, sa uvedený vzťah dedičov k poručiteľovmu majetku prejavuje tým, že majú postavenie tzv. nútených (nerozlučných) procesných spoločníkov (§ 78 CSP), pretože ide o také spoločné práva a povinnosti, že sa rozhodnutie v spore musí vzťahovať na všetkých dedičov.

21. Za stavu, že v pôvodnom dedičskom konaní nebol určitý majetok známy (nebol predmetom dedičstva) a nebol v pôvodnom dedičskom konaní prejednaný, sú až do vyporiadania dedičstva ohľadom tejto veci všetci dedičia považovaní za vlastníkov tejto veci a teda títo tvoria v sporovom konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva nútené procesné spoločenstvo (§ 78 CSP). Ak sa totiž dedičia voči tretej osobe domáhajú určenia, že vec patrí do dedičstva, nedomáhajú sa svojho práva „z dedičstva“ ale „k dedičstvu,“ t. j. riešenia otázky okruhu dedičstva. Takýto rozsudok by potom nemal žiadny význam, ak by takéto určenie bolo vykonané len medzi jedným z dedičov a treťou osobou, pretože by sa určovali práva s dopadom aj na iné osoby bez toho, že by rozsudok voči týmto osobám bol účinný (§ 228 CSP). Nakoľko

predmetom konania o určenie, že vec patrí do dedičstva, je celá vec (príp. spoluvlastnícky podiel na veci), a keďže až do rozhodnutia o dedičstve treba za vlastníkov veci (§ 460 OZ) považovať všetkých do úvahy pripadajúcich dedičov (a teda nemožno žalovať o určenie, že do dedičstva po poručiteľovi patrí iba dedičský podiel žalobcu k takejto veci, keďže ho v danom štádiu nemožno vymedziť), musia všetci dedičia v konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva vystupovať v postavení nútených procesných spoločníkov (§ 78 CSP). Konania o takejto žalobe sa teda musia zúčastniť (ako žalobcovia alebo ako žalovaní) všetci dedičia, inak je daný nedostatok vecnej legitímácie.

22. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

23. Pretože rozhodnutie súdu o tom, či určitá vec patrí do dedičstva sa musí vzťahovať na všetkých dedičov, mal byť aj v predmetnej právnej veci stranou sporu (či už na strane žalobcu, alebo žalovanej) aj syn poručiteľa K. B., nar. X.X.XXXX. Keďže stranou sporu nebol, musela byť žaloba z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie zamietnutá. Preto bol záver súdu prvej inštancie o nemožnosti vyhovieť žalobe z dôvodu, že stranou tohto sporového konania nebol právny nástupca po poručiteľovi, syn K. B., vecne správny.

24. Žalobcovi však nič nebráni podať novú žalobu o určenie, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi, a to tak, že stranou konania budú všetci dedičia po poručiteľovi. V závislosti od toho, či ten-ktorý dedič má rovnaký alebo odlišný názor vo veci samej, ako má žalobca, môže sa stať žalobcom alebo žalovaným. V každom prípade však všetci dedičia poručiteľa J. B. musia byť stranou konania o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, keďže takýto rozsudok musí byť záväzný pre všetkých dedičov.

25. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu týkajúce sa spôsobilosti poručiteľa na právne úkony v čase darovania sporných nehnuteľností, považoval odvolací súd pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobcu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

26. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, vrátane vecne správneho závislého výroku o náhrade trov konania, odvolaním žiadnej zo strán osobitne nenapadnutého, s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

27. O náhrade trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offa podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnej žalovanej priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).